

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sponsvs Sangvinvm

Zachmoorter, Michiel

T'Antwerpen, [1641]

Historie. Tweede deel der Meditatie.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35954

sichte van uwe groote verwoz-
penthedyt gaende spreken aen dien
grooten Godt / in wiens teghen-
woordigheyt dien gheheelen he-
mel alsoo veel als niet is ; maer
veel meer om u groote hoobeer-
dijje / comende vooz uwen godt moe-
dighen Godt / ghy om wien dese
lesse te leeren hy hem soo veroodt-
moedicht heeft / siet nu u beste te
doen van u te verclepnen in sijn
teghenwoordigheyt / ende niet die
supberste liefde als ghy kondt / son-
der opsicht van eenighe eyghen
baete oft troost / recht u meyninghe
van desen tijdt des ghebedts ober
te bzenghen / soo ghy gheleert zijt
inde bereydinghe vooz de eerste
Meditatie. fol. 4.

HISTORIE.

Tweede deel der Meditatie.

Al ist dat die menichte van
Asmerten / die uwen Saligh-
maecker is lijdende / soo groot ende
menighbuldigh zijn (mijn ziele)
dat ghy gheenen tijdt noch ver-
standt en hebt om die ghenoechsa-
melijck

160 Den Bloedigen Bruydegom
melijck te weghen ende t'overleg-
ghen; nochtans so en betaemt
het niet die onspreekelijcke droef-
hepdt ende smerte te vergheten/
waer mede dat duerende al desen
tijdt der passien moeste behanghen
wesen dat moederlijck herte van
die reyne Maghet Maria. Want
ghy mooght wel dencken hoe sy
te moede moest blijven / als haren
beminden Sone / die zy veel meer
dan haer selven beminde / gister-
abondt dien droeben doot hadde
ghenomen om te gaen sterben;
sterben / segghe ick / die aldergrou-
welijckste doot / daer-men opt af
ghehoort heeft / om de sonden van
sijn vanden: hoe die bedruchte
Moeder moeste overgoten wesen
van droefhepdt / ende traenen / dat
en is niet gheen menschelijck ver-
standt beghepelyck.

Maer als het haeren ghebene-
dijden Sone immers soo ghelief-
de / ende dat hy meer achtete die
liefde die hy droegh aen die son-
daers dan den troost sijns liefste
Moeders / nu hy van haer ver-
trocken

ontmoet van Maria. 10. stacie. 161
trocken was / siet eens hoe haer
herte moestet' elckens op een nieu
verbaest wesen / als sy nu van d'een
verstondt sijn ghebangentisse / van
d'ander / hoe sy tot Annas soo
deerlijck gheslaghen hadde ghe-
weest : hoe sy tot Carphas dien
alder-droefsten swaersten nacht
hadde ghepasseert die opt op die
wereldt was ; hoe hem S. Peter
verlooghent hadde / ende al die an-
dere verlaeten. Dit al niet-tegen-
staende / hoe swaer het was / en
conde (soo men wel dencken magh)
haer moederlijck herte niet ver-
draeghen / oft sy en begheerde hem
te gaen volghen / ende besien / naer
dat alle die menschen hem soo
wreedt / ende onghetrouwigh wae-
ren / oft sy ten minsten hem niet
eenighen troost en soude hebben
connen aendoen : soo gaet sy met
haer bedrucht gheselschap niet te-
ghenstaende haere onsprekelijcke
swackighepdt / die haer de droef-
hepdt causeerde / ende volghende
soo naer als sy conde die droeve
processien nu van Capphas tot

Dila-

Pilatus / van Pilatus tot Hero-
 des / van Herodes wedrom tot
 Pilatus / ende hem niet commende
 eens noch sien noch spzcken om
 die menichte vanden volcke die
 daer ontrent liepen / soo heeft sy
 apparentelijck ghebleven / booz het
 Daleys vanden Rechter / verwach-
 tende dat haren Soon soude upt-
 comen. Maer eplace / als de Rech-
 ter hem te bozen bracht soo wree-
 delijck ghegheeffelt / soo schroom-
 lijck ghecroont ende riep: Siet dit
 is den mensch; ende die ander daer
 teghen: Crupst hem / Crupst hem.
 Wat dunckt u / o ziele / hoe dat dese
 Moeder moeste te moede wesen?
 soudemien woorden comen binden
 om het selve te beschrijven? Neent
 boozwaer. Maer als nu de sen-
 tentie des doodts upt ghesproken
 was; verlanghende om haeren
 Soone noch eens te moghen van
 by sien / ende den alderlesten adieu
 te segghen / heeft hem ieuers ver-
 wacht / daer hy moeste passeren.
 Alwaer den Sone Gods / die oock
 naer den lichaem haren eenighen

Sone

ontmoet van Maria, 10. statie, 163

Soone was in sulck-eene on-menschelijcken staet/ haer ontmoette. Hoe beyde die herten hier te moede waeren/ wat die ghesichten malcanderen spraecken sonder woorden/ hoe die bedruchte ghesteltemissen malcanders ziele totter doodt dooz-wonden/ dat laet ick u nu bebroeden ende overdencken.

Consideratie oft over-legginghe
van dit mysterie.

Derde deel vande Meditatie.

Mijn ziele/ die meest tot desen tijdt u hebt gheoeffent in'to-berlegghen des lydens uwer Salighmakers/ staet nu uwe gedachten op sijne ghebenedijde Moeder/ die haer soo troosteloos vint/ dat hadde God hare niet ober-natuerlijck gesterckt/ ick niet en weet hoe sy soude hebben connen blijven in't leuen, Want ghelijck haren ghebenedijden Soone/ al was hy eenpaerlijck vereenicht met den wille sijns Vaders/ nochtans nae sijne menschedit/ dooz de toe-latinghe
Godts/